

मलयोपलक्षितेदक्षिणदेशे ध्वजइवदर्शनीयः सहि श्रीविष्णुभक्तप्रधानोदेशः तत्र मुख्यः महाभागवतइत्यर्थः पंडानिश्चयाबुद्धिः तामर्हतीति पांड्यः
स उपयेमे पुरंजनो भागवतसंगं प्राप्तइत्यर्थः ॥ २९ ॥ आत्मजां श्रीकृष्णसेवारुचिम् तत्संगेन भगवद्धर्मरुचिरभूदित्यर्थः असितस्य श्रीकृष्णस्येक्षणं यया
तां यवीयसः सप्तसुतान् श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् अर्चनं वंदनं दास्यमिति भक्तिप्रकारान् सख्यात्मनिवेदनयोस्त्वं पदार्थज्ञानोत्तरकाल
त्वात् तस्य च भगवतैवोत्तरत्रोपदेक्ष्यमाणत्वादिदानीमनुत्पत्तेः सप्तैत्युक्तम् भगवद्धर्मरुच्यातच्छ्रवणकीर्तनादिकं जातमित्यर्थः द्रविडभूमिपालका
न् द्रविडभूमिर्हि श्रवणादिभक्तिरेव सुरक्षिताऽस्तीति प्रसिद्धम् ॥ ३० ॥ अर्बुदमिति श्रवणादीनां प्रत्येकमनेके प्रकारा अभवन्नित्यर्थः तदुक्तम् भक्ति
योगो बहुविधो मार्गैर्भामिनि भाव्यते इति येषां वंशधरैः यतः प्रवृत्तैः संप्रदायभेदैः कृत्स्नामहीमन्वंतरंततः परंच भोक्ष्यते अविद्याकामकर्मभ्योऽपि
क्षिप्यते ॥ ३१ ॥ अगस्यः अगानि निष्क्रियाणि गात्राणि स्थायति संघातयतीत्यगस्यो मनः स प्राक् प्रथमजातां दुहितरं कृष्णसेवारुचिमुपयेमे तस्यां

उपयेमे वीर्यपणां वैदर्भीर्मलयध्वजः ॥ युधिनिर्जित्य राजन्यान्पांड्यः परपुरंजयः ॥ २९ ॥ तस्यां सजनयांच
क्रे आत्मजामसितेक्षणाम् ॥ यवीयसः सप्तसुतान् सप्तद्रविडभूभृतः ॥ ३० ॥ एकैकस्याभवत्तेषां राजन् अर्बुद
मर्बुदम् ॥ भोक्ष्यते यद्वंशधरैर्महीमन्वंतरं परम् ॥ ३१ ॥ अगस्यः प्राक् दुहितरमुपयेमे धृतव्रताम् ॥ यस्यां दृढच्यु
तो जात इध्मवाहात्मजो मुनिः ॥ ३२ ॥ विभज्यत नयेभ्यः क्ष्मां राजर्षिर्मलयध्वजः ॥ आरिराधयिषुः कृष्णं स
जगाम कुलाचलम् ॥ ३३ ॥ हित्वा गृहान्सुतान् भोगान् वैदर्भीमदिरेक्षणा ॥ अन्वधावत पांड्येशं ज्योत्स्नेवर
जनीकरम् ॥ ३४ ॥

मनः कृष्णे दृढारतिबन्धेत्यर्थः धृतानि शमदमादीनि व्रतानि यया तां रतिम् दृढेभ्यः सत्यलोकादि
भोगेभ्योऽपि च्युतस्तद्रहितः कृष्णरताविहामुत्र भोगविरागो जात इत्यर्थः स एवोपशमात्मकत्वान्मुनिः कथं भूतः इध्मवाहो आत्मजो यस्य सः तद्विज्ञा
नार्थं सद्गुरुमेवाभिगच्छेत्समित्याणि श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठमित्यादि श्रुतिप्रसिद्धा समिद्धहोपलक्षिता गुरूपसत्तिर्वैराग्यादभूदित्यर्थः न ह्यविरक्तस्य गु
रूपसत्तिः संभवति कथापक्षेयथा श्रुतमेव ॥ ३२ ॥ क्ष्मां विभज्यतत्र श्रवणादिभक्तिभेदं व्यवस्थाप्य ॥ ३३ ॥ इदानीं पुरंजनस्य स्त्रीभावं प्राप्तस्य
सर्वतो विरक्तस्य पतिरेव गुरुः स्त्रीणामिति वचनात्पतिसेवया गुरुशुश्रूषाप्रकारं दर्शयितुमाह हित्वेत्यादिना मनोदधदित्यंतेन ग्रंथेन मदयतीति मदि रमी
क्षणं यस्याम् ॥ ३४ ॥